

DSC 20 91

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

BODY

Magistrát města OSTRAVY
Odbor dopravně správních činností
Prokešovo nám 8
729 30 OSTRAVA

ZPRACOV.	DOŠLO	C. DOPOR.
	25 -06- 2019	e-mail
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ
SK. ZN./LH.	Č. J.	
5/8	J 4131J	

Č.j. SMO/311496/19/DSC
SP.zn. S-SMO/028192/18/DSC

věc: Žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

**

*
*

Tímto v souladu s ust. § 14 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen "InfZ"),

žádám

o zaslání všech listin, jenž jsou obsahem spisu, které mi
**dosud nebyly doručovány, vedeného výše uvedeným správním orgánem pod výše uvedeným číslem jednacím, a to ve lhůtě do 15 dnů (§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ)

K dané žádosti dále uvádím následující:

SO odkazují na na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, č. j. 8 As 34/2005 -- 76: "/Pokud žalobce požadoval kopii rozhodnutí jako celku, pak nevyloučil žádný z údajů v něm obsažených jako takový, který nepožaduje. Úvaha stěžovatele (povinného subjektu) o tom, že žádost o kopii určitého rozhodnutí ze správního spisu není žádostí o informaci o skutečnostech v rozhodnutí obsažených, ale žádostí o nahlédnutí do spisu, není důvodná. Žalobce nepožadoval nahlédnutí do spisu, ale domáhal se informací obsažených v jediném konkrétním rozhodnutí, které ve své žádosti zcela přesně specifikoval. Taková žádost ostatně odpovídá situaci, kdy žadatel nemůže znát detailně obsah požadovaného rozhodnutí."/

Z tohoto rozsudku totiž lze jednoznačně dovodit, že pokud žadatel požádá o zcela konkrétní dokument z obsahu správního spisu, nemůže správní orgán tuto žádost vyhodnotit jako žádost o nahlížení do spisu (ač je žadatel, jako v daném případě, účastníkem řízení), přičemž tento rozsudek nemohl být překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 -- 78, neboť žádost o jediný dokument není žádostí o kompletní správní spis, což byla právě situace řešená v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 -- 78.

V takovém případě se institut nahlížení do spisu neuplatní jako speciální úprava vůči InfZ, což lze z výše citovaného rozsudku dovodit logickým argumentem /a contrario/.
Podpořeno metodikou MVCR :Skutečnost, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo na pořízení kopií listin (§ 38 odst. 4 správního řádu) možnost žádat o tyto kopie dle InfZ nevyklučuje právě proto, že správní řád mluví o pořízení kopií ve spojitosti s nahlížením, zatímco dle InfZ lze o kopie žádat nezávisle na něm." (Podle Metodického doporučení č. 1 k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999
<<https://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-11-kvetna-1999-o-sv-obodnem-pristupu-k-informacim-1547.html>>
Sb., o svobodném přístupu k informacím, vyřizování žádostí o informace ze správních spisů, podle právního stavu k 1. 4. 2009, Ministerstvo vnitra, Odbor dozoru a kontroly veřejné správy, Praha, březen 2009)

Dále bych upozornil na stanovisko bývalého ministra [REDACTED], který dne

BODY

11.1.2019 uvedl následující:

"V otázce zasílání správních spisů vláda upozornila, že ne vše elektronicky zaslat jde, poznamenal ministr a vysvětlil, že má na mysli například velké přílohy ve spisech. V případech, kde to technicky možné je, stávající právní úprava ukládá dokumenty na žádost zasílat", uvedl Kněžínek

Daný případ nemá žádné velké přílohy, které by nebylo technicky možné zpracovat.

Doplňuji citace ze Správního řádu, které patrně nemáte ještě zažité:

§ 4

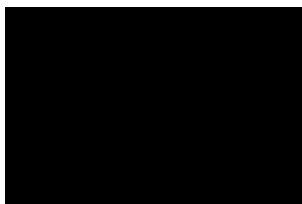
(1) veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a *podle možností* jim vycházet vstříc.

§ 6

(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.

§4.1. porušujete tím, že místo možnosti vyjít vstříc, hledáte záminky jak dotčené osobě co nejvíce situaci zkomplikovat

§6.2 porušujete věcně celý.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/371313/19/DSC/ [REDAKCE]
Sp. zn.: S-SMO/371313/19/DSC/2
INF - 91/2019/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 4. července 2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 23.6.2019 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

[REDAKCE]

ve věci poskytnutí informace zasláním všech listin, jenž jsou obsahem spisu, které mu dosud nebyly doručovány, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/028192/18/DSC, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 23.6.2019 žádost Luboše Fukara o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání všech listin, jenž jsou obsahem spisu, které mu dosud nebyly doručovány, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/028192/18/DSC, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Žadatel [REDAKCE] v žádosti uvádí, že „SO odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, č. j. 8 As 34/2005 - 76: Pokud žalobce požadoval kopii rozhodnutí jako celku, pak nevyloučil žádný z údajů v něm obsažených jako takový, který nepožaduje. Úvaha stěžovatele (povinného subjektu) o tom, že žádost o kopii určitého rozhodnutí ze správního spisu není žádostí o informaci o skutečnostech v rozhodnutí obsažených, ale žádostí o nahlédnutí do spisu, není důvodná. Žalobce nepožadoval nahlédnutí do spisu, ale domáhal se informací obsažených v jediném konkrétním rozhodnutí, které ve své žádosti zcela přesně specifikoval. Taková žádost ostatně odpovídá situaci, kdy žadatel nemůže znát detailně obsah požadovaného rozhodnutí.“

„Z tohoto rozsudku totiž lze jednoznačně dovodit, že pokud žadatel požádá o zcela konkrétní dokument z obsahu správního spisu, nemůže správní orgán tuto žádost vyhodnotit jako žádost o nahlížení do spisu (ač je žadatel, jako v daném případě, účastníkem řízení), přičemž tento rozsudek nemohl být překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78, neboť žádost o jediný dokument není žádostí o kompletní správní spis, což byla právě situace řešená v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78.“

„V takovém případě se institut nahlížení do spisu neuplatní jako speciální úprava vůči InfZ, což lze z výše citovaného rozsudku dovodit logickým argumentem /a contrario/. Podpořeno metodikou MVCR: Skutečnost, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo na pořízení kopií listin (§ 38 odst. 4 správního řádu) možnost žádat o tyto kopie dle InfZ nevyklučuje právě proto, že správní řád mluví o pořízení kopií ve spojitosti s nahlížením, zatímco dle InfZ lze o kopie žádat nezávisle na něm. (Podle Metodického doporučení č. 1 k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 <<https://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-11-kvetna-1999-o-svobodnem-pristupu-k-informacim-1547.html>> Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vyřizování žádostí o informace ze správních spisů, podle právního stavu k 1. 4. 2009, Ministerstvo vnitra, Odbor dozoru a kontroly veřejné správy, Praha, březen 2009).“

Dále bych upozornil na stanovisko bývalého ministra [REDAKCE] který dne 11.1.2019 uvedl následující:
"V otázce zasílání správních spisů vláda upozornila, že ne vše elektronicky zaslat jde, poznamenal ministr a vysvětlil, že má na mysli například velké přílohy ve spisech. V případech, kde to technicky možné je, stávající právní úprava ukládá dokumenty na žádost zasílat", uvedl [REDAKCE] Daný případ nemá žádné velké přílohy, které by nebylo technicky možné zpracovat."

Magistrát města Ostravy projednává přestupek v provozu na pozemních komunikacích, neboť 14.01.2018 v 12:51 hodin řídil nezjištěný řidič motorové vozidlo [REDAKCE] v katastru obce Klimkovice v 347 km dálnice D1 v tunelovém tubusu ve směru jízdy na Brno, kde je dopravním značením "B 20a Nejvyšší dovolená rychlost" 80 km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY4 naměřena průměrná rychlost 96 km/h. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení jel rychlostí nejméně 93 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 13 km/h.

Žadatel [REDAKCE] je jediným účastníkem řízení na základě řízení o přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/028192/18/DSC, což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z neefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, z kterého jednotlivé části žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovedl, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Pokud žadatel argumentuje rozsudkem NSS č. j. 8 As 34/2005 – 76, tak nutno uvést, že tento rozsudek se vztahuje ke „starému“ správnímu řádu (zák. č. 71/1967 Sb.) a šlo v něm o případ odlišný od nyní projednávaného, a to o žádost o konkrétně určenou listinu ze spisu, přičemž žadatelem byla osoba odlišná od účastníka řízení. Proto tento rozsudek nelze aplikovat na nyní projednávanou věc, v níž žadatelem je účastník řízení a žádá „o zaslání všech listin, jenž jsou obsahem spisu, které mu nebyly doručovány“ z čehož lze dovodit, že se nejedná „o zcela konkrétní dokument z obsahu správního spisu.“

Pokud žadatel poukazuje na Metodické doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – vyřizování žádosti o informace ze správních spisů, které vydalo Ministerstvo vnitra ČR, tak podotýkáme, že se jedná o metodické doporučení a nikoliv o závazné stanovisko.

Především však jde o doporučení zpracované podle právního stavu ke dni 1.10.2009 a vychází z již překonané judikatury vztahující se k již neúčinným právním předpisům a vzhledem k datu vydání nemůže ani logicky vzít v úvahu pozdější judikaturu, která se neustále vyvíjí.

K odkazu na „stanovisko“ bývalého ministra [REDAKCE] který se dne 11.1.2019 vyjádřil k otázce zasílání správních spisů lze jen konstatovat, že se nejedná o žádné stanovisko k dotčenému problému, ale o pouhou informaci k návrhu veřejné ochránkyně práv v rámci tiskové konference ke změně zákona, týkajícího se dálkového nahlížení do spisu účastníky správních řízení. Vláda vzala požadavek na vědomí s tím, že se bude nad touto otázkou zamýšlet při příští novelizaci správního řádu.

Doplňující citace ze správního řádu, vztahující se k některým ustanovením, se netýkají samotné žádosti o informace, a tudíž považujeme tuto část žádosti za zcela irelevantní.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

[REDAKCE]

Rozdělovník: 1 x [REDAKCE]
1 x spis

Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a chytrého regionu, 28. října 117, 702 18 Ostrava, prostřednictvím Magistrátu města Ostravy, odbor dopravně správních činností

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č.j.SMO/371313/19/DSČ/

v souladu s § 81 zákona č. 500/2004 Sb. podávám odvolání proti rozhodnutí správního orgánu č.j SMO/371313/19/DSČ/

v řádné lhůtě dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb. Nesouhlasím s rozhodnutím správního orgánu v celém rozsahu a své odvolání zdůvodňuji takto:

II. STANOVISKO MINISTERSTVA VNITRA

1) Vztah InfZ ke správnímu řádu

Vztahem obecné a zvláštních úprav poskytování informací se InfZ zabývá ve svém § 2 odst.

3, dle něhož se zákon (InfZ) nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového

vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování,

zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků

a způsobu poskytnutí informací. Z citovaného příkladného výčtu parametrů, jež by

měla zvláštní právní úprava poskytování informací -- má-li vyloučit aplikaci úpravy obecné - splňovat,

je zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví

jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace. 2

Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu však potřebný komplexní charakter nevykazují;

oba instituty mají nadto odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace

v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17

Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního

práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem

spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nikterak nevyklučuje možnost

uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem

je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního

orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do

spisu a uplatní se proto jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí

do spisu.³

Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu

jinou formou (zasláním kopií listin⁴ či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim

vyřízení žádosti stanovený InfZ.5 Není přitom rozhodné, požaduje-li takto informace účastník řízení či jiná osoba -- jediným kritériem určení právního režimu vyřízení žádosti je její obsah ve výše zmíněném ohledu, tedy je-li požadováno nahlédnutí do spisu, nebo jiná forma poskytnutí informace. 6

Postup povinných subjektů, spočívající v paušálním odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu InfZ, proto z výše uvedených důvodů není v souladu se zákonem a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy. Chybný je i postup povinného subjektu, který považuje žádost o informace vztahující se ke správnímu řízení "automaticky" za žádost o nahlédnutí do spisu pouze z toho důvodu, že z dané žádosti (odkazující na InfZ) není jednoznačně zřejmé, je-li žádáno poskytnutí informací jinou formou než nahlédnutím. V takovém případě je na místě postupovat dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ a vyzvat žadatele k upřesnění žádosti⁷. Pouze v případě, že by žadatel na základě této výzvy vyjádřil úmysl nahlédnout do spisu, má být žádost vyhodnocena jako žádost dle § 38 správního řádu a v jeho režimu má správní orgán postupovat.

2) Postup při vyřizování žádostí o informace ze správních spisů

V režimu InfZ tedy postupuje povinný subjekt v situaci, kdy žadatel svým podáním tento právní režim založí. V takovém případě je povinností povinného subjektu požadované informace poskytnout, s výjimkou informací, u nichž je dle InfZ dán některý z důvodů pro jejich neposkytnutí. Povinný subjekt bude tedy postupovat při vyřízení žádosti v intencích § 12 InfZ, dle něhož všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

Podřazení žádostí o informace ze správních spisů režimu InfZ tedy bez dalšího neznamená povinnost poskytnout tyto informace v plném rozsahu; u řady informací obsažených ve spisech bude naopak třeba aplikovat jejich ochranu a s využitím některého z důvodů dle InfZ tyto informace neposkytnout (s tím, že v těchto případech bude třeba vydat rozhodnutí o / částečném/ odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 InfZ)⁸. Z hlediska uplatňování jednotlivých důvodů pro neposkytnutí informací o správním řízení je třeba rozlišovat správní

řízení dosud
neukončená (probíhající) a správní řízení již pravomocně skončená.

2 Srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č. j. 57 Ca 87/2005-41.

3 Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2004, č. j. 5 A 158/2001-100, publikované pod č. 204

ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 5/2004.

4 Skutečnost, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo na pořízení kopií listin (§ 38 odst. 4 správního řádu)

možnost žádat o tyto kopie dle InfZ nevyklučuje právě proto, že správní řád mluví o pořízení kopií ve spojitosti

s nahlížením, zatímco dle InfZ lze o kopie žádat nezávisle na něm. Právo na pořízení kopií bylo ostatně judikaturou

chápano jako integrální součást práva nahlížet do spisu i za předchozího správního řádu (srov. např. 6 A 143/2001-

151), jehož komplexní specialitu ve vztahu k InfZ však judikatura odmítla.

5 Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2006 č. j. 5 As 3/2006-70.

6 Tamtéž

Toto METODICKÉ DOPORUČENÍ K POSTUPU POVINNÝCH SUBJEKTŮ PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 SB., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

vydané Ministerstvem vnitra je novější úprava než v judikaturách používané odkazy na literaturu, kterou vydal ing. [REDAKCE]

A., eds

.: Nový správní řád a místní samospráva, Brno : Masarykova univerzita, 2006, s. 198 -- 215

Tato literatura konstatuje, že "Institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je zvláštní právní úpravou vůči informačním zákonům.

Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu.

Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezovaný přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah 'nahlížitele' k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačních zákonů"

Autoři metodického doporučení přímo z MV: [REDAKCE]

[REDAKCE] jsou jistě odborněji založení lidé než lidé z Masarykovy univerzity, jejichž odborné stanovisko je založeno čistě na teoretické rovině bez sebemenší znalosti praktické stránky věci.

Metodické doporučení bylo navíc odborně posouzeno:

Odsouhlaseno: odborem legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra

Schválila: Ing. [REDAKCE]

V dané chvíli je jednoznačně porušována Listina čl 17, kdy odst 1 i odst 5 je porušován v kombinaci se Správním řádem § 4

(1) Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.

§ 6

(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.

Jelikož SO nechce zaslat spis (ani jeho část) má sice žadatel možnost osobní návštěvy SO,ale zde dochází k porušení §6 SprŘ, kdy vznikají zbytečné náklady a dotčenou osobu to značně zatěžuje - poměrově značně více než osobu úředníka, který by jen okopíroval spis a zaslal - navíc když je to jeho náplň činnosti, hrazená ze státního rozpočtu.

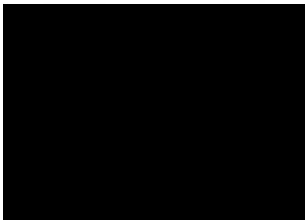
Konkrétní příklad : cesta BRNO - OSTRAVA a zpět 370km... cena 2.405,-Kč
náklady na provoz vozidla včetně amortizace. 6 hodin ztráta času...
cena 3.000,-Kč

Celkem 5.405,-Kč je cena za osobní zajištění spisu ohledně domnělé pokuty v částce 800,-Kč

Toto je naprosto jasné porušení §6 odst 2 SprŘ.

Na základě výše uvedeného žádám Krajský úřad Moravskoslezského kraje ,aby Rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydané Magistrátem města Ostravy zrušil a nařídil

Magistrátu města Ostravy bezodkladné vyhovění žádosti o zaslání požadovaných informací dle InfZ.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 114053/2019
Sp. zn.: DSH/21556/2019/ [redacted]
084.3 S5 N
Vyřizuje: [redacted]
Telefon: [redacted]
Fax: [redacted]
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 1. 8. 2019

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 29. 8. 2019 [redacted]
03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o informacích“), na základě odvolání [redacted]

[redacted] (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 4. 7. 2019, čj. SMO/371313/19/DSC/[redacted] sp. zn. S-SMO/371313/19/DSC/2, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zákona o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 23. 6. 2019 žádost o informaci podle zákona o informacích, přičemž žádal o zaslání všech listin, které jsou obsahem spisu sp. zn. S-SMO/028192/18/DSC a které mu dosud nebyly doručovány.

V žádosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, čj. 8 As 34/2005 – 76, z něhož dovozuje, že pokud žadatel žádá o konkrétní dokument ze spisu, nelze takovou žádost vyhodnotit jako žádost o nahlížení od spisu, i když je žadatel účastníkem řízení. Má za to, že tento rozsudek nebyl překonán rozsudkem téhož soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, neboť ten řešil případ žádosti o kompletní správní spis, tudíž a contrario se v případě žádosti o konkrétní dokument institut nahlížení do spisu neuplatní jako speciální úprava vůči zákonu o informacích. Dále odkazuje na metodiku MVČR (Metodické doporučení č. 1 k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vyřizování žádostí o informace ze správních spisů, podle právního stavu k 1. 4. 2009, Ministerstvo vnitra, Odbor dozoru a kontroly veřejné správy, Praha, březen 2009). Dále upozornil na stanovisko bývalého ministra Kněžíňka, který měl dne 11. 1. 2019 uvést, že v případech, kde je to technicky možné, stávající právní úprava ukládá dokumenty na žádost zasílat. Dále uvedl, že správní orgán porušuje § 4 odst. 1, § 6 odst. 2 správního řádu, neboť hledá záminky, jak dotčené osobě situaci zkomplikovat, místo aby jí vyšel vstříc.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel nejprve obsáhle cituje z výše zmíněného metodického doporučení Ministerstva vnitra (jedná se o Metodické doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – Vyřizování žádostí o informace ze správních spisů, vydané Ministerstvem vnitra ČR, odborem dozoru a kontroly veřejné správy, v Praze v roce 2009 podle právního stavu ke dni 1. 10. 2009, nikoli 1. 4. 2009, jak uvádí žadatel), a to celou kapitolu II. Stanovisko ministerstva vnitra, část 1) Vztah InfZ ke správnímu řádu. K tomu uvádí, že toto metodické doporučení je novější úprava než v judikaturách používané odkazy na literaturu [redacted] A., Nový správní řád a místní samospráva, Brno, Masarykova univerzita, 2006) a že autoři metodického doporučení Mgr. [redacted] jsou jistě odborněji založení než autoři z Masarykovy univerzity. Uvádí, že je porušován čl. 17 odst. 1, odst. 5 Listiny v kombinaci s § 4 odst. 1 a § 6 odst. 2 správního řádu, konkrétně vypočítává náklady na cestu Brno – Ostrava a zpět na 5.405 Kč, což je podle něj vzhledem k domnělé pokutě 800 Kč naprosto jasné porušení § 6 odst. 2 správního řádu. Žádá proto, aby krajský úřad napadené rozhodnutí zrušil a nařídil magistrátu, aby jeho žádosti vyhověl.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Žadatel je (jediným) účastníkem řízení, vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/028192/18/DSČ – jak vyplývá z rozhodnutí magistrátu ze dne 28. 5. 2019, čj. SMO/311496/19/DSČ/[redacted] – je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, s čímž je spojeno právo činit si výpisy a právo na pořízení kopií spisu nebo jeho částí, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Krajský úřad se ztotožňuje s názorem magistrátu, který je podložen judikaturou Nejvyššího správního soudu, že právní úprava institutu nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona o informacích, což se vztahuje také a především na situace, kdy účastník správního řízení žádá o poskytnutí informací ze spisu vedeného v jeho vlastní věci.

Kromě magistrátem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, lze dále odkázat např. na rozsudek téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, nebo na relativně nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37, v němž se uvádí: „Zdejší soud pro úplnost dodává, že se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, respektive podle § 23 dříve účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád z roku 1967“), je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Proto opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadají naposledy citovaná ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona (viz rozsudky ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78). Z těchto rozsudků vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (a nově též podpůrci podle § 45 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku); jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu (respektive § 23 odst. 1 a 2 správního řádu z roku 1967), může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde

neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106). Rozhodovací praxe zdejšího soudu sice zaznamenala v průběhu času jistý vývoj, který úzce souvisí se změnami, kterými Informační zákon prošel (jmenovitě jeho § 14; viz například stěžovatelem odkazovaný rozsudek dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106), pokud se však zdejší soud v některých případech od výše popsaného ustáleného názoru na vztah informačního zákona a § 38 správního řádu částečně odklonil, jednalo se o případy zcela výjimečné, ojedinělé a především opřené o specifické skutkové pozadí takové věci. (zvýraznění doplnil krajský úřad)

Pokud žadatel odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, čj. 8 As 34/2005 – 76, krajský úřad se ztotožňuje s argumentem magistrátu, že tento rozsudek řešil situaci, kdy žadatelem o informace byla osoba od účastníka řízení odlišná, které v zásadě nenáleží právo nahlížet do spisu, tudíž závěry tohoto rozsudku nelze na nyní projednávanou věc aplikovat.

K metodickému doporučení Ministerstva vnitra krajský úřad uvádí, že se jedná o doporučení zpracované podle právního stavu ke dni 1. 10. 2009, vychází tedy z již překonané judikatury vztahující se k již neúčinným právním předpisům a vzhledem k datu svého vzniku logicky nemůže reflektovat pozdější judikaturu, která se neustále vyvíjí. Aniž by krajský úřad hodnotil odbornost jeho autorů, konstatuje, že toto doporučení je vzhledem k době svého vzniku již v rozporu s výše citovanou aktuální judikaturou. Současně se tato judikatura o názory odborné literatury, jež žadatel nepovažuje ze správné, neopírá buď vůbec (cit. rozsudek 3. senátu), anebo se o ně opírá pouze okrajově a uvádí je až na posledním místě jako potvrzení argumentů předtím uvedených (cit. rozsudek 2. senátu).

Jde-li konečně o vyjádření JUDr. [redacted] na tiskové konferenci dne 11. 1. 2019 (<https://www.vlada.cz/cz/media-centrum/tiskove-konference/tiskova-konference-po-jednani-vlady--11--ledna-2019-171090/>), pak kromě toho, že šlo o ministra spravedlnosti, který není nadřízen správním orgánům, jednalo se o vyjádření pro média, které není pro správní orgány právně závazné, přičemž ministr se vyjadřoval k nahlížení do spisů ve smyslu § 38 správního řádu, nikoli k poskytování informací podle zákona o informacích.

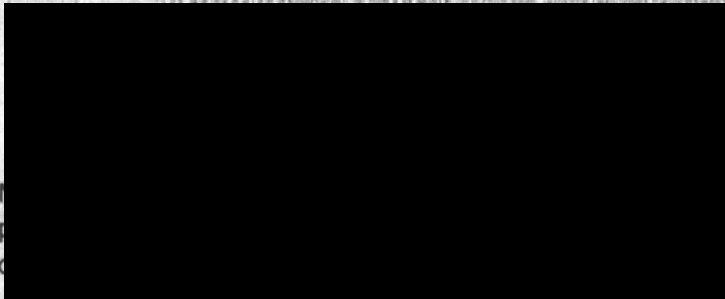
K tomu krajský úřad zcela nad rámec tohoto rozhodnutí poukazuje na Závěr poradního sboru Ministra vnitra ke správnímu řádu č. 169/2019 (dostupný na <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravniemu-radu-a-spravniemu-trestani.aspx>), podle kterého: *Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu zakotvuje právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Z tohoto ustanovení ani ze základních zásad činnosti správních orgánů nelze dovodit povinnost správního orgánu takto pořízenou kopii zaslat osobě oprávněné k nahlížení do spisu poštou nebo elektronicky.*

Hledisko hospodárnosti řízení pak nemůže převážit nad ustanovením § 2 odst. 3 zákona o informacích, které stanoví, že tento zákon se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, přičemž judikatura dospěla k závěru, že správní řád je takovým zvláštním zákonem, který poskytování informací (komplexně) upravuje.

Krajský úřad uzavírá, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadateli neposkytl a žádost odmítl s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích. S ohledem na shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Rozdělovník

- 1. Účastníci řízení: [REDACTED]
- 2. Na vědomí: Magistrát města Ostravy

